

РЕШЕНИЕ

№ 40431

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **7966** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 4 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на Ш. Б. Р. (S. B. R.), гражданин на И., чрез адвокат С. К., срещу Отказ за издаване на виза тип „С“ (за краткосрочно пребиваване) от 04.07.2025г., издаден от завеждащ „Консулска служба“ С. П. при Посолството на Р. България в [населено място], И. по заявление за виза от 16.06.2025г.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби. Според жалбоподателя, същият е представил всички необходими документи за издаване на исканата виза тип „С“, но въпреки това визата е отказана. Твърди се, че в отказа липсва точно описание на фактическите предпоставки, дали възможност на административния орган да постанови оспорения акт. Моли съда да отмени отказа.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноските по представен списък.

Ответникът, Завеждащ „Консулска служба“ при Посолството на Р. България в [населено място], И., в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния му представител гл. специалист Ив. А. е постъпила писмена защита, в която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Със заявление, подадено на 16.06.2025г. в посолството на Република България в [населено място], И., жалбоподателят Ш. Б. Р. (S. B. R.), гражданин на Република И., притежаваща паспорт № Z5622078, е направил искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип „С“.

Към заявлението са приложени: Покана-декларация от „Сакар Консулт“ ООД; Медицинска застраховка, покриваща периода на планирания престой в Република България; резервация за самолетни билети до и от С., съответно за 16.07.2025г. и 30.07.2025г.; писмено потвърждение от SKILLBEE I. PVT LTD, че бизнес посещенията на жалбоподателя в България ще бъде осъществено със средства на работодателя му; писмено потвърждение от SKILLBEE I. PVT LTD, че жалбоподателят е техен служител на длъжност „Мениджър продажби“; Хотелска резервация (за периода от 16.07.2025г. до 30.07.2025г.).

Постановен е отказ за издаване на виза тип „С“ (за краткосрочно пребиваване) от 04.07.2025г. от завеждащ „Консулска служба“ С. П. при Посолството на Р. България в [населено място], Р. И. по заявление за виза от 16.06.2025г.

В постановения отказ за издаване на виза на жалбоподателя със знак „х“ са маркирани следните текстове: т. 10 „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“; т. 13 „има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“.

По делото е приета административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост. Приложени са и Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи, с която са определени длъжностни лица от Дирекция „К. отношения“ на МВнР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец; Заповед № 3/16.01.2025г. на посланика на Република България в [населено място], И., с която е възложено на С. Ц. П. – втори секретар, завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в Д., да състави, подписва и връчва формуляри по образец съгласно Приложения № 7 към чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НРУИВОВР).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в административната преписка не се съдържат данни за връчване на оспорения отказ на Ш. Б. Р., поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена и в срока по чл. 149, ал. 1 АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на АПК относно тяхната законосъобразност. В случая отказът е по искане за издаване на виза вид „С“ - по чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, поради което не попада в изключението, предвидено в чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ. Следователно, жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден в писмена форма от компетентен орган - нотифициран втори секретар, Завеждащ Консулска Служба при посолството на Република България в [населено място], И., съобразно Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи и Заповед № 3/16.01.2025г. на посланика на Р. България в Р. И..

Въпрос по същество и на материалната законосъобразност на акта е дали представените към заявлението документи доказват относими обстоятелства и дали изводите в процесния отказ - обективирани в частта „допълнителни забележки“, съответстват на данните по представените документи и посоченото правно основание за отказа.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и

определяне на визовия режим (в действащата към момента на постановяване на процесния отказ ред., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.). Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. При отказ се издава формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законното основание за отказ. Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Р. България, вид „С“, на основание чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, с цел „бизнес“. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР. Отказът обаче е обективиран във формуляр - образец Приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс (съобразно действащата редакция на чл. 34, ал.1 от Наредбата - ДВ бр.4 в сила от 14.01.2025 г.). Същият не отговаря по форма и съдържание на формуляра, обр. 7, съгласно чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, който се различава по отношение съдържанието след изречението „основанието (ята) за решението са следните“, тъй като представлява словесно изписване на текстове от чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, но изрично посочване на норми от чл. 10, така както е в обр. № 7 липсва.

От описанието на основанията за отказ: „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“ и „има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“ (съобразно формулировката им в чл. 32, ал.1 от Визовия кодекс) може да бъде прието, че евентуално консулското длъжностно лице е имало предвид основанията по чл. 10, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ („не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“; „са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване“), но тези норми не са цитирани с цифри и не са възпроизведени според словесното им съдържание.

В оспорения акт липсват изложени данни, съответно мотиви, обосноваващи кои са установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа, че следва да се произнесе с отказ. Не са обсъдени и писмените доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза.

В разглеждания казус е безспорно, че работодателят на жалбоподателя - SKILLBEE I. PVT LTD му е организиран бизнес посещения в България за периода от 16.07.2025г. до 30.07.2025г., като по време на престоя си в България, жалбоподателят е следвало да се срещне с настоящи и потенциални партньори на работодателя му.

На Ш. Б. Р. е било осигурено настаняване, съответстващо на посочения в заявлението му за издаване на виза период на престой в България. Представени са и закупени самолетни билети за полети до и от България, съответстващо на посочения в заявлението му период.

Пред съда не са представени доказателства и не са ангажирани твърдения, оборващи доказателствената стойност на документите, който апликантът е представил в подкрепа на твърдението си, че целта на пътуването му до Р. България работа. Липсват данни да са били проверявани изобщо декларираните обстоятелства и приложените документи.

При така събраните доказателства, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо не кредитира представените и описани по-горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация

относно обосновката, целта и условията на планирания престой не е надеждна и защо има основателни съмнения, че лицето ще напусне територията на държавите - членки преди изтичането на визата.

Горното води до извода, че атакуваният административен акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК. Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. На практика това е изискване за мотивиране на акта, когато той се издава в писмена форма (аргумент от чл. 59, ал. 2 АПК). Общата разпоредба на чл. 59, ал. 1 АПК също поставя неотменимо изискване за мотивиране на административните актове. Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и обстоятелствата, които са обосновали постановяване на акт с определено съдържание. Същите подпомагат жалбоподателя, за да може той да организира своята защита, както и позволяват проверката, извършвана от съда при надлежно сезиране от страна на засегнатото лице. Липсата на мотиви засяга пряко правото на защита на адресата на акта и е достатъчно основание за отмяна на административния акт. Непредставянето от ответника на писмени доказателства, подкрепящи заключенията му не дават възможност на съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа, от гледна точка упражняване на оперативна самостоятелност.

Посочването на фактическите и правни основания, при издаването на акта изискват не само изброяване на текстовете на нормативните актове, но и конкретните обстоятелства, сочещи на възможността и правото да се вземе решението за отказ за издаване на виза без значение дали административният орган действа при оперативна самостоятелност или при обвързана компетентност. Ответникът не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс. Според Съда на Европейския съюз, държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

Липсата на мотиви в оспорения отказ не може да се приеме, че е санирана и с представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на ответника, доколкото същите не съдържат надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и не позволяват да се провери неговата законосъобразност. Същите съдържат твърдения за обвързана компетентност с изразеното в съгласувателна процедура становище на службите за административен контрол, които не се отнасят конкретно до основанията, на което кандидатства жалбоподателя.

Това води до извод, че административният акт, под формата на изричен писмен отказ да се издаде виза, е издаден при липса на мотиви, което го определя като незаконосъобразен. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията на престой на жалбоподателя в България, и да прецени отговарят ли на законовите изисквания. Също така следва да анализира представените по делото писмени доказателства, доказващи целта на пътуването, като съобрази, че с оглед на това, че първоначално посоченият от жалбоподателя период на пребиваване е изтекъл, произнасянето по заявлението за издаване на виза следва да е занапред.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски в общ размер на 710 лв., от които държавна такса в

размер на 10 лв. и 700 лв. заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото то е в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Водим от горното, Административен съд София - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ш. Б. Р. (S. B. R.), гражданин на И., Отказ за издаване на виза тип „С“ (за краткосрочно пребиваване) от 04.07.2025г., издаден от завеждащ „Консулска служба“ С. П. при Посолството на Р. България в [населено място], И. по заявление за виза от 16.06.2025г.

ВРЪЩА преписката на завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Р. И., чрез дирекция „К. отношения“ в Министерството на външните работи за ново разглеждане на направеното от искане за издаване на виза, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Ш. Б. Р. (S. B. R.), гражданин на И., разноски по делото в размер на 710 (седемстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: